

Nro. 7.

A FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bótsból, Kedden Julius 24 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

Magyar Ország.

V á t z r ó l Julius 1. s ő napján. Ma, 9 órá-
tól fogva 12-ig ismét megvizsgáltattak az ide való
Siket - néma sok érdeemes Halgatóknak jelen létek-
ben. Megjegyzésre méltó az, hogy egy Magyar
Siket - néma Murray Ambrus, a' ki ez előtt két
esztendővel jött hozzánk, és mint Siket - néma,
egy szót sem szólhatott, most egy egész Magyar
Beszédet mondott-el; a' mi tsalhatatlan jele annak,
hogy ezen Intézetnek tsaitói szentül eljárnak kö-
teleffégekben. Egy más Német Siket néma pedig,
Balassa Ferentz, nem tsak le írta az igéket, a' ma-
gában 's mással - érthető szókat a' táblára, hanem
szóval is ki tudta mondani, és akármely helyen, a'

hol kívánták tőle olvasott a' könyvből, mely előmenetele csak egy esztendei itt lételének gyümöltse.

Ez az Intézet, egyenesen a' Királyi Helytartó Tanács igazgatása alatt van; itt helybe pedig a' Győri Dioecesisből való világi Pap Simon Antal Ur, mind a' Taníttatásokra mind a' rendtartásra, nézve az Igazgató, a' kiegyftersmind a' harmadik Klassisbéli Némákat mindennap a' Vallásra tanítja. A' gazdaságra, ruhákra és kosztra vigyáz Csury Ferentz Ur. Két Tanítók u. m. Schwarzer Antal, és Kapuváry Sámuel Urak tanítják őket a' kezdeti tudományokra, Magyar és Német nyelven. Fáy Károly, egy Siket Néma, a' szép írásra és rajzolásra tanítja őket, és segitésekre is van a' Profeszszoroknak, a' most tanulni kezdő Siket-némáknak oktatásában. A' Tiszt. Misericordiánusok pedig az egéllégekre vigyáznak a' Siket-Némáknak ingyen, csak az orvosságokért kívánnak esztendőt által, minden Siket Némától két forintot. A' Tanításokon kívül a' férjfi gyermekekre vigyáz, és szolgálatjokra van egy arra rendeltetett férjfi, a' leányokra pedig egy afiszony személy. Ezenkívül van még ezen intézetnek egy Szabója, Tsizmediája, és Ajtónállója.

Az ide pénz nélkül felvétetendő Tanulóknak száma 30-ra megyen, kik között 20 fiá gyermekek és 10 leányok vagynak, kik, hogy ide bévétetteszenek 7 esztendőnél ifjabbak, és 14 nél idősebbek nem lehetnek. A' ki a' maga gyermekit pénz nélkül akarja itt taníttatni, annak egy Instantiával, és egy az ő maga szegénységéről, és arról való bizonyosság levéllel, hogy a' gyermek egélléges, és hogy a' Siket-némaságon kívül semmi baja nia-

then, a' Királyi Helytartó Tanátshoz kell folyamod-
 ni. A' ki ezen Institutumnak 2000 forintból álló
 fundust ajándékoz, a' maradékjaival együtt azzal
 a' jussal fog élni, hogy a' Királyi Helytartó Tanát-
 nál egy ügyes Siket - némát, az ide való bévétette-
 tésre ki nevezhet. Az ide fel vett ifiaknak tanit-
 tatások 6 estendeig tart, és az élések módja kö-
 vetkezendő módon van: Télben hat, nyáron pe-
 dig hatod fél órakor kelnek fel, fel ölköznek, és
 imádkoznak, a' midön egy a' már beszélni meg-
 tanúltak közzül felszóval imádkozik, egy másik
 ugyan azt a' többieknek, a' Siket - némáknál szo-
 kásba lévő jegyekkel mútogatja, annakutánna flös-
 tökölnék, és a' reájok vigyázóknak jelenlétekben
 készülnek a' letzkére, és a' tanításra, mely 8
 órától fogva 10-ig tart, 10 után a' leányok, szo-
 rois reájok való vigyázat alatt külömbféle aszszo-
 nyi munkákkal foglalatoskodnak; a' férjfi gyer-
 mekek pedig a' kik valamely kézi mesterséget ta-
 nálnak, mint Könyvkötőséget, Könyvnyomtatóságot,
 Szabóságot, Elztergárosságot, és Tszimadiaságot,
 azok a' magok munkájokhoz látnak; 12 órakor az
 ebédlőszobába felgyülekeznek, és imádkozás után,
 3 féle jól készült ételek mellé ülnek. Az erre a'
 végre rendeltetett vigyázó férjfi és aszszony minden-
 kor, néha pedig valamelyik a' Tanítók közzül, vagy
 maga az Igazgató is együtt eszik velek — ebéd
 után ismét kiki dolgához lát, és 2 - től fogva négy
 óráig tartanak a' tanítások, mellyek után ismét
 dolgaikhoz látnak, hetedfél órakor vatsorálnak, 's
 azután a' dolgozó szobákba visszsa térnek, míg a'
 szokott imádkozás után, télen 8 órakor, nyáron pe-
 dig 9 - kor le nem fekülznek — mind a' fiuk mind
 a' leányok külön emeletben és külön ágyakan fe-

fűsznek — a' fiúkkal egy szobába hál a' reájok vigyázó férfi, a' leányokkal pedig a' reájok vigyázó asszony személy. A' Tanítók' nyugodalmára rendeltetett napokon a' kézi munkákat gyakorolják. Vásárnap és innep napokon, a' délelőtti, és délutáni Isteni tiszteleteken megjelennek, ezen kívül a' vallásra oktattatnak, azután pedig ha szép idő van egy kevés ideig sétálni mennek.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jul. 10 kén. — Arról a' nevezetes audientziáról, a' mellyet a' Császár, mint Császár leg előbbször, azon Párisban lévő külső Országi fő rangú Követeknek és Ministereknek adott, a' kikhez az ő Udvaraiktól a' Császárhoz szólló új Követi Levél megérkezett, így ír a' Moniteur:

„A' külső Hatalmasságoknak fő rangú Követeket és Ministereiket az ő új követi leveleknek bemutatása végett, minthogy itthon nem léte miatt eddig, kit kit közzülök a' levél' megérkezésekor magához nem botsáthatott, a' múlt vasárnap botsátotta ő Cs. Felsége maga eleibe, olyan rendel, mint kiki magát az eránt előre bejelentette vala. Ez a' rend nélkül való bébotsáttatás, a' mellyet a' szokás már bevett rendtartással tett, leg kissebb meg-bántására sem szolgál azon rangnak és elsőségnek a' mellyel a' Követek és Ministerek egymás között bírnak. Mindeniknek különkülön adott audientziát. Cardinalis Caprara a' Pápa ő Szentsége Követe délelőtti 10 orakór mutattatott. bé, és Mise után a' Császárnéhoz ment audientziára. Délben, a' katonai fényes paráde után, a' többek vezettetek ő Felségek eleibe ilyen rendel. Első volt a' Spanyol Követ Admirál Gravina; ezt követték:

a' Batavus Követ Schimmelpennink; a' Nápolyi Követ Marquis Gallo; Pruszus Követ Marquis Lucchini; Dánus Követ B. Dreyer; a' Német Birodalom' fő Cancellariussa' Minister Gróf Beust; a' Bavariai Követ Cetto; a' Saksoniai Követ Gróf Bunnau; Bádeni Minister Báró Dalberg; Würtembergi Minister Báró Steube; Hessen-Kasseli Minister Malsbourg; Lyguriai Követ Ferreri; Helvetziai Követ Maillardoz; Hessen-Darmstadti Minister Báró Pappenheim; Lukkai Követ Belluomini; utólsó volt a' Német Birodalom béli 6 szabad városok' Ministere Abel úr. A' fő rangú Követek, Császári hintókban hozattattak szállásaikról az udvarba. A' Ministerek magok alkalmatosságaikon jelentek meg. Minnyájok a' magok méltóságokhoz illő tisztelettel fogadtattak. —

„A' Diplomatikai Agenseknek (külömbkülömb rangú Követeknek) foglalatosságok a' lévén, hogy a' Statusok között való egygyellégnek fenntartatásán munkálkodjanak: chezképpelt az ő küldetetések' alkalmatosságával nékiek adódó Követi leveleknek is arravalóknak kell lenniük, hogy azon kötések, a' mellyek ezen Státusok között vannak, megújittsák, 's az Uralkódókat az egymással való egygyetértésben megerőstitték. Az efféle Követtségi levelek tehát, természet szerént éppen oly szentek és fontosok, mint magok a' Békeességkötések: és noha amazokra nézve az idő folytával hanyotlott is valamit a' rendtartások (formalitások) fényessége: az ő fontosságok eránt való vélekedés tsakugyan még ma is az, a' mely a' régi időkben volt. Azok a' Követilevelek, mellyek ezen alkalmatossággal ő Császári Felségének bényujtattak,

minnyájan azt bizonyítják, hogy azok az Uralkodók, a' kiktől ezek a' Császárhoz küldettek, éppen ezen értelemben légyenek a' Követségi leveleknek tulajdonságaik felől. Ezen alkalmatossággal tehát illendőképpen megújított az a' politikai öszfzetekötetődés, e' melly ezen Státusok és a' Fr. Státus között eleitől fogva fennállott. A' Követek által béműtattatott levelek egy általyában kétségen kívül valóvá teszik azt, hogy a' Frantzia nagy nemzet' ügye, örökre öszfzetsatóltatva van a' Frantziák' Császárnak ügyével. Egygyik a' nevezett Hatalmaságok között, mindeniknek nevében nyilatkoztatta ki ezen vélekedését, midőn így szollott: — „

„Ha a' Császári Felséged' országlásának kezdetétől fogva minden törekedéseimnek tárgyak a' vólt, hogy azon jó szomszédságnak és barátságának, a' melly engem' a' Fr. Császári Birodalomhoz tsatól, illendő tisztelettel felelhessek meg: ennek a' törekedésnek még betsesebbnek kell azóltalenni előttem, a' miólta a' Császári méltóság a' Felséged' Familiájában örökösé tétetett, 's a' miólta azt az Országlás' módját, a' melly az én önnön országom' boldogságával és függetlenségével szorosán öszfzetsatóltatva vagyon, megerősítettve lenni szemlélem.“

Ugyantsak a' Moniteur, igen hathatós jegyzéseket adott ki közelébről ezen gyáva kifejezés felől: azt mondják, hogy &c. — „Ez a' sok azt mondják (így szoll a' Moniteur) hogy a' Fr. Császár, Olasz országot, Liguriát, Heturiát, a' Pápa' Státusait, 's a' többi, mind a' maga Császári birtoksihoz akarná tsatólni, hogy Hollandia, és Helvetzia, hasonló állapotot várhatnának, hogy

Hannoverának a' Fr. Császársághoz lejendő tsatóltatása által a' Fr. Császár a' N. Birodalom' tagjává való létele, elközt fogna találni magának, mind ezek az azt mondják on fundáltatott hírek nem egyebek, hanem az ellenség' fejéből származott költemények. Az Olai és Liguriai Republikák, szabad Státusok fognak (úgy mond) maradni. Ki az, a' ki Helvetziának Fr. országhoz való tsatóltatását, az ő mostani Konstituziójának, az úgy nevezett Szövetség' Aktájának megkészlése előtt megakadályoztatta? Ez az Akta adta neki vissza a' maga tsendességét, és helyhezette állandó fundamentomra az ő függetlenségét. Ha akkór, midőn ideje és alkalmatossága volt, Hollandiát magával öszsze akarta volna tsatólni Fr. ország, ma Hollandia is a' volna, a' mi Belgium. A' Hannoverát illető azt mondják, legméltóbb tárgya a' nevetségnek. Nem volna Fr. országra nézve ennél semmi veszedelmesebb. Hanem, azt mondják, hogy így az a' haszon származna belőlük nézve, hogy a' Fr. Császárság tagjává lenne a' Német Gyűlésnek! Már csak a' Fr. Császári titulus is elég ezen okoskodás' gyáváságának megmítatására. A' Német Rendek' Gyűlése, Királyokból, Választó Fejedelmekből, Hertzegekből, &c, áll, és magára nézve egy Császárnál többet nem esmér. Kevéssé esméri egyéb eránt a' mi birodalmunknak kevélységét, az, a' ki azt teszi fel rólla, hogy más magános Gyülekezetnek, mint elementum, tagjává lehetne. Nem, nem lép a' Frantzia Birodalom által a' Rénuson, külömben, ha csak ezért nem, hogy a' Német Birodalmat mint annak keze, vagy azon Hertzegeket, a' kikhez ő oly nagy hajlandósággal viseltetik, és a' kik ő hozzá

oly igen ragaszkodnak, védelmezze, 's az Európai politikai egyenlő mértéknek fenntartatásán munkálkodják, &c. — „

„Ha (igy végzi szavait a' Moniteur) ezeknek a' mind Fr. ország belső részein mind a' külső országokon ugyan azon egy időben elterjedett, és csak az azt mondják a' fundálódó híreknek, az a' tzeljok, hogy Európát a' Frantziák' Császárjának nagyra való vágyására nézve fellázzasztani, azt ennek uralkodása' fundamentomának gyengeségével ketsegetni, és illetlen 's hibás lépésekre venni, igyekezzék: úgy mi ezen esetben nem tehetünk egyebet, hanem csak azt hirdetjük ki, a' mi egy Ministerünkre bízott vala, hogy egy bizonyos Udvartól való eltávozásának alkalmatosságával, mondja annak, u. m: A' Frantziák Császárja senkivel nem kíván, de senkivel nem is fél, hadakozni. Mem avatja magát szomszédjainak dolgaikba: hanem jussa van hasonlót kívánni másoktól is magára nézve. Az ő kívánsága egy tartós békeiség, a' mellyet mindenkör kinyilatkoztatott: hanem egyszerűsmind meg nem engedi az ő élete históriája senkinek, hogy úgy gondólkozzék felőlle, hogy az ellene elkövettető méltatlanságoknak 's a' rajta való uralkodásnak elfzenvedésekre, hajlandósága volna.“

A' jelenvaló környülállások azt mutatják, hogy a' Császárnak megkoronáztatása nem elébb, hanem Brumair' 18 kán (Nov. 9-kén) fog véghez menni Párisban. Úgy látszik, hogy még a' Császári Klenodiumoknak minémütsége sinsen végképpen meghatározva, leg alább most másképpen írják-le, mint kevés napok előtt. Azt mondják, hogy az úgy nevezett fejer tunikán (dolmá.

nyon) fellyül veres bársonyból készült palástyal-
lzen, a' mellyen arany méhetskék szemléltetnek.
A' koronája, borostyán, olaj, és tserfa ágakat ábrá-
zólva lszzen öfzfefonattatva, a' mellyek a' győ-
zedelemnek, békeffégnek, és polgári virtusnak tzi-
mereik.

Minthogy az e. h. 8 kán tartatott katoná pa-
rádén, mint Császár leg előbb mütatta-meg magát
Első Napoleon: tehát felettébb való nagy öröm-
mel fogadtstott mind a' véghetetlen néptől mind
pedig a' katonaságtól. A' sorban álló lovas ka-
tonaság kardjának feje felett való forgatása által
mutatta ki örömét; mások, élljen Napoleon ki-
áltozáffal.

A' Gen. Moreau fegyveres kísérőinek Gen.
S a v a r i vólt a' vezérlőjök; mellette H e n r i ne-
vü poliziai tizst ült egy két ülésü szekérben.
Már a' könyves tékáját is bévitette vólt Moreau
a' Tempelbe, oly igen megvólt gyözödve a' felől,
hogy nem mostanság fogna abból kilépni. — Út-
nak indulása előtt kevéffel magához hívatván Mo-
reaunét a' Fő Bíró Regnier, kérdezte tőlle, hogy
mivel a' férjje éjjel nappal fogna e' kirendelt ha-
társzél felé vitettetni, bíztatná é magát, hogy az
útazást vélle egygyütt elgyözheti: melyre az afz-
szony azt felelte, hogy, hét hónapi viselős lévén,
azt telyefféggel nem tselekedhetné, hanem más
nap utánna indulván, lassanlassan követni fog-
ná. —

Két Német irók felől emlékeztünk, a' kik a'
Gen. Moreau' processusa' alkalmatossággával igen
külömbözö képpen nyilatkoztatták ki felölle való
vélekedéseiket: — „

„Moreau (így szoll az egygyik) egészfzen

nyilvánvalóvá tette vala magaviselete által azt, hogy az ő mentségére, önnön gyengeségén és talám magános virtuszain kívül, egyéb semmi nem találtatna, a' melly személyes vagy magános virtusok mellett mindazonáltal, a' haza eránt gyakran bűnösnek lenni bizonyíthatja magát az ember. Az ő védelmezői igen azon vóltak, hogy ő benne az embert a' lehetőségig elitkólván, tsak a' Generálist tüntessék szem' eleibe. Az őtet igen terhelő környülállásokat, más nem a' dologhoz tartozó tselekedetek által ipárkodtak szépíteni; a' közönséges szánakozást is felgerjeszteni igyekeztek eránta, tudván, hogy a' nép a' maga érzékenysége szerént szokta a' dologot megítélni. Az Itélőszék azt tette vala a' maga principiumává ezen egész processusban, hogy a' személyt, a' hibát, és bűnt, egymástól megkülömböztesse; az ő ítélet-tétele által egészízen megfelelt az igazság' sinormértékének: a' Császár' pedig ritka böltsétséget mutatott ki a' dolognak végső elintézése által. Gen. Moreau, azonnal hogy két esztendei fogságra lett ítéltetését megtudta, egy levelet irván a' Császárhoz, annak kegyelmességéhez folyamodott, azt kérvén tőlle, hogy az Amerikai Respublikába mehessen el. Ha ezen tselekedetet Moreaunak az ő Prokatorai javasolták, leg nagyobb szerentséjét és betsületét ezeknek köszönheti. Egy Heros' szemei előtt leg betsesebb a' katonai érdem: a' Császár, a' ki azt szerette vólna, hogy Moreau ne találtattassék büntetésre méltónak, élt az alkalmazatósággal, hogy egy oly emberhez kegyelmet mütathasson, a' ki egy időben fontos szolgálatoakat tett. Megengedett néki mindent, a' mit kívánt. Akarmelly szemekkel nézze valaki ezen processus' kimenetelét:

lehetetlen volt annak jobban végzödni, mint végzödt. Moreau, a' ki gyenge volt, megsalátott, és megaláztatott, el leszen ennekutánna vágodva a' Fr. országi új dögoktól. Vólt olyan idő, midöna magát a' Császárhoz tsatólván, nagyon megkülömböztetett személlyé lehetett volna: meggátoltatott az ellenkezö indúlatok által.) Mostanában javait eladatván, tsendesen és megelegedéssel töltöheti hátra lévö napjait Amerikában. A' Császárnak ditsöffégire szolgál, hogy a' bünöknek kiirtatásokon törekedik inkább, mint a' bünösöknek büntetéseken. Az országban maradván Moreau, attól lehetett volna félteni, hogy természeti gyengesége miatt ismét ujjabb veszedelmeknek tétetödhetik ki; az országnak mostani környülállásai között ha hazájában maradt volna is, úgy gondólhatta volna magát, mint a' nemzettöl elvált tag; akár mely mozgások adták volna magokat elő, azonnal fenn forgott volna a' neve. Egy szóval, a' Moreau' szükséges eltávozása éppen oly igen tettzik a' közönségnek, a' mint azt az ö barátjai ohajtották. Egyedül tölle függ mostanában, hogy, a' mint a' Császárhoz küldött levelében megigérte, azt a' nagy igasságtalanságot, a' mellyet elkövetett, ezutánni magaviselete által elfelejtelle."

A' más levél, mellyet még a' processus' kimenetele előtt adott ki ugyantsak egy Német írö, így következik: — „

„Elközelített az a' rettenetes szempillantat, a' mellyben egy nagy, nevezetes, és gyözedelmes Herósra, még pedig a' mi több egy nemes szívü emberre, ítélet mondattatik. Moreau az Itélöszék előtt áll; Moreau, mint egy elvádóltarott öszszesküdt, várja a' fejére kimondatandó ítéletet.

Nem illik ugyan, még az idegen magános emberhez is, hogy vélekedésének kimondása által az Itélőszéket megelőzze, 's a' vádóltatottnak bűnös vagy nem oly bűnös volta felől, előre ítéletet mondjon: de illik ellenben egy világi polgárhoz, egy emberhez, a', hogy a' szerentsétlenségnek megszenteltetett kötelezőlevelét, betsülje, és a' virtusnak mindenütt, a' hol tsak találja, adózzék; igen is illik pedig egy Némethez, hogy érzékenységeit ki nyilatkoztassa, kivált midőn ezek emberi és felebarati köteleltségek. Moreaut, a' kinn önnön nemzete bámult, a' kinn nemes szívű ellenségei bámultanak, a' kit azok a' seregek, kiket győzedelemre vezérelt, szerettenek: mint katonát és Heróft esméri az emberiség; esméri őtet mint mértékletes, mint nagyra nem vágyó, következésképpen mint igazi nagy embert; esméri, mint egy szelid és joltévő férjfiat. Német ország esmeri őtet, mint egy nemes győzedelmeft; úgy jelent meg közöttünk, mint egy ellenséges, de egyszeremind joltévő Genius, a' ki mindenkor kész vólt, 's mindenkor abban foglalatoskodott, hogy a' hadakozástól elválhatatlan inségeket enyhittse, 's azon sebeket, a' melyeknek okozását néki a' hazához való köteleltség parantsólta, békötöztelle. Az erkötsi köteleltségek között leg első és leg szentebb a' háládatosság; ez az a' leg erősebb kötél, a' melly bennünket, az Istenséghez és Valláshoz tsatol. Háládatossággal tartozik a' Német, a' bölts, a' kedvező, az emberfzerető Moreaunak. Vajha mind azoknak a' familiáknak, kiknek lakhelyeiket ő a' lángoktól, az ő vetéseiket a' pusztitástól, vagyonaikat a' felprédáltatástól, életeket az éhelhalástól védelmezte, a' kiknek lehulló könnyeiket eltörölte, a' kiknek

inségeiket könnyebbítette, vajha mondom mind ezeknek haláadó kiáltásaik egygyesülhetnének, és az Itélőszéknek küszöbe' eleibe, vagy pedig azon Herósnak füleibe juthatnának, a' ki a' maga nagy lelküségének egy nagyobb bizonyosságát nem mutathatja annál, mint, ha a' maga katonai ditsőffégének vétekkedő társában, sőt tegyük fel, megbantójában, a' nagy lelküséget betsüli; és a' ki, a' megkegyelmezés' jussát ditsőffégesebben és a' jónak minden ízeretői' kívánságokkal megegygyezőbben, ha mingyár vétkes volna is Moreau, nem gyakoroshatja, mint ezen esetben. A' régi törvények a' leg terhesebb bűnökre nézve is bizonyosokká tették a' nagy talentomokat, a' botsánatnyerés felől, a' mellyhez, egy ember, a' ki a' maga bátorsága és talentomai által a' hazát ily sokszor megtartotta, a' ki emberízeretete, kedves erköltséi, mérséklettsége és betsületéffége által, mind önnön nemzete' mind az idegenek' ízeretetését ennyire megnyerte, leg nagyobb és legigazabb juss tarthat, &c." — (Ezen érzékeny levelet a' Bétsi Udv. Ujság is méltónak ítélte a' híhirdetésre.)

P á r i s, Jul. 11-kén. Mi némü előre való rendelések tétettettek légyen a' Jul. 14-két, a' Bastilla' lerontatása innepét tárgyazó czeremoniákra, arrol ilyen hirdetéft adott ki ma a' Moniteur: — „A' Párisi nevezetesebb theatromokra a' jövő szombaton ingyen botsattatnak a' nézők. A' következő vasárnap' reggeli hat órákor harmintz ágyulövések fogják el kezdeni az azon napi innepi czeremoniákat. Tíz órákor kiállanak a' fegyveres seregek a' Carousel piatzra, és az Invalidusok' házáig terjeszkednek-ki, a' melly háznál Császár ő

Felsége megjelenik lőháton. Itt halgat misét, a' melly' alkalmatosságga az Erdem Legiónak Párisban lévő minden tagjai, a' hűség' hitét az ő Felsége kezébe leteszik. A' hitletételnek elkezdődése előtt, a' Legió' Nagy Cancellariussa egy beszédet intéz a' jelenlévőkhöz, a' mellyben azt adja elő, hogy ezen Legio' felállittatásának egyedül való tzélja tsak a' vólna, hogy minden, a' mit a' Frantzia nép az 1789-ik esztendőben kívánt, fenntartathasson — „a' melly időpont (így végzi szavait a' Moniteur) örökre nevezetes a' világ' kronikájában, és első mozdulása azon revoluzciónak, a' melly a' maga elvévalyedése által rettenetesé lett vala, hanem kimenetelére nézve szerentséssé és dicsőségesé lett. Minden hazafiak, a' szenvedett de már hátra hagyott veszélyekre visszra emlékezvén, sokáig megilletődöttek fognak azon veszélyek által maradni, a' mellyeknek a' társasági rendtartások a' revoluziók alatt kitétetődve szoktak lenni. A' 14-ik Juliusi inneplések, a' Tuillériának megvilágosittatása, musikálások, és tűzjátékok által végződnek.“ — Ezen hirdetés után következik a' Moniteurben egy Császári Dekretom, a' mely által arról tudósittatik a' Párisi közönség, hogy a' Császárnak megkoronáztatása, &c, a' jövő Nov. 9-kén, miképpen fog véghez menni. Ezzel a' jövő újságunkban fogunk szolgálni.

Nagy Britannia.

London, Ju. 6-kán. Itt álhatatosan hiszik, hogy nem soká lenni fog valami az ellenségnek ellenünk való expeditziójából, és hogy legelőbb is Jersey és Guernsey szigeteink ellen fog

próbát tenni, minthogy az ezen szigetekkel általellenben lévő ellenségés partokon fekvő seregek között igen nagy mozdulások voltak ezen napokban. József Frantzia Hertzeg, és a' Tengeri Minifter, a' napokban Calais mellett tartották mustráját az egész ott fekvő seregnek. — Az eddig volt Breiti fő tengeri vezér Admirális Truguet, egyedül az a' Frantzia fő vezérek között, a' ki a' Császárságnak a' Bonaparte Familiában való örökös következését nem subscribálta. Ezért esett ki a' kegyelemből.

Orosz Birodalom.

Pétersburgból, Jun. 22 kén. A' Császári Udvarnál nem tétetett még hivatal szerént való jelentés a' Frantzia Országglószékkal történt változás felől.

Az itt volt Frantzia fő rangú Követ General Hedouville' házi készületei, borai, és egyéb effélék, mind áruba botsattattak közönségesen.

Török Birodalom.

Konstantinápolyból, Jun. 28 kan. A' folyó hónap' 15 kén 3600 emberekből álló Orosz sereg érkezett ide Cs. hadi hajókon, kereskedő hajók' zászlóival, 's három napi ittléte után útját a' Közép tengerre tovább folytatta. Nem soká azután Orosz General Sprengporten is elevezett innét Corfu felé.

Azok a' két Fregátok, a' mellyek az Orosz sereg' első osztályát Corfuba vitték, onnét már vizsza veztek Sebastopolhoz, hogy más rend béli fegyveres isoportot vegyenek ismét-fel,

* *

**A' Bal. Fűredi Savanyú Víznél lévő
Orvosi Institutumról való Tudó-
sítás.**

Minthogy körül belől az a' hazug hir repdesett ezen savanyú vízről és fürdőnél lévő intézetekről, mintha itten sem helybeli Orvos Doctor, sem kézi Orvos nem volna; szoros kötelességünknek esmérjük a' Magy. Publicumot arról tudósítani, hogy ezen orvosló víz egyik nélkül sem szükölködik, és hogy az ide rendelt új Orvosnak directiója alatt az ide gyülekezett betegek, ezen esméretes orvosi erővel biró savanyú vízzel és fürdővel a' legjobb haszonnal élnek. Egyfzersmind reményleni is lehet, hogy ezen helységnek mostani földes úra a' Sz. Mártoni Fő Apatúr az emberiségnek hasznáért, és a' Publicumnak kedvéért azon hasznos intézeteket, a' mellyek itten tétetennek ennekelőtte, tellyes tehetsége szerént előmeneteleltetni kívánja.

H í r a d á s.

Tekint. Nemes Bihar Vármegyének igen nagy érdemü 's közönséges kedvelségü mostani Fő Notariussa, Tek. Domokos Lörintz Ur, Tekint. Szala és Welszprém Vármegyékben fekvő örökös birtokait, a' jövő Sz. Mihály napkor több esztendőkre árendába botsátani szándékozik. A' kinek tehát azon jószágoknak árendába való vételére kedveleszen, ezen folyó Julius hónapnak közepétől fogva, a' jövő Augustus 12 ik napjáig, a' nevezett Fő Notarius Urral, a' Bal. Fűredi savanyú vízről, a' hol tudniillik most mulatása vagyon, vagy személy szerént, vagy hozzá botsátandó levelei által traktálhat.

P. D.